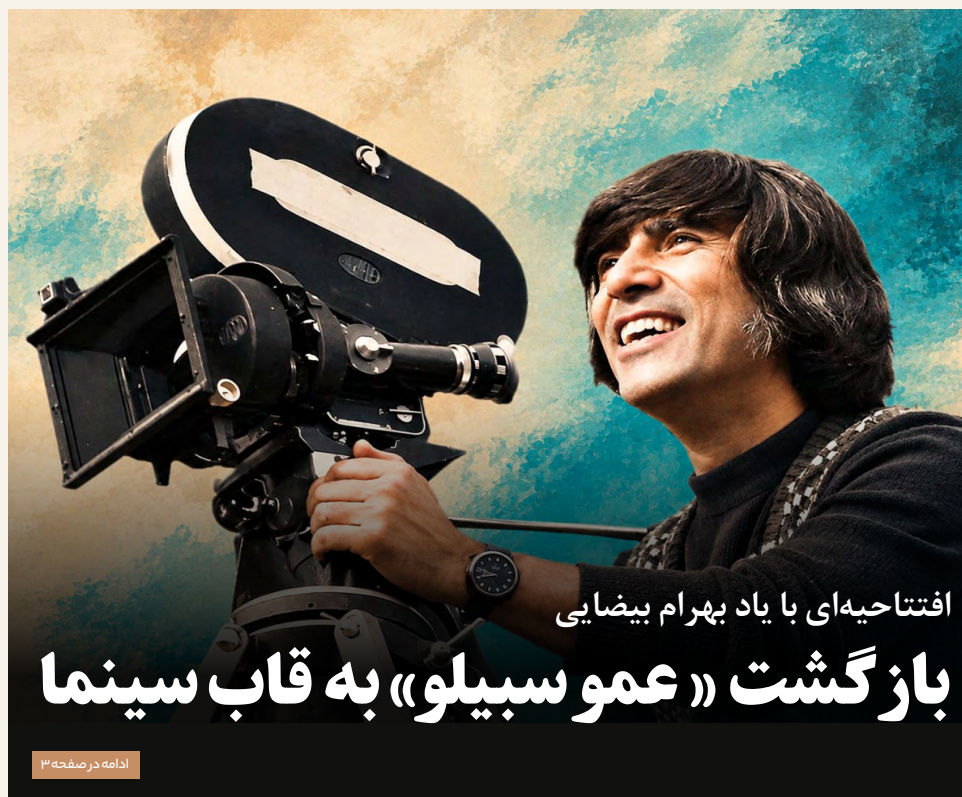

روایت‌ها به هم می‌رسند...

برای فردا

جشنواره صدای نسل امروز است

رئیس‌جمهور، در پیامی به چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران تاکید کرد:

امروز بیش از همیشه به هنر و روایت‌هایی نیاز داریم که انسان‌ها را به یکدیگر نزدیک کنند، زمینه گفت‌وگو و درک متقابل را فراهم آورند و امید، همدلی و امکان ساختن آینده‌ای بهتر را در متن زندگی مردم جست‌وجو کنند. فیلم کوتاه، با صمیمیت و جسارتی که در روایت دارد، صدای نسل امروز و نگاه آنان به جهان و آینده است.

ادامه در صفحه ۲

روایت ما

از اندیشه ایرانی تا روایت جهانی

چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، بار دیگر فرصتی فراهم آورده است تا صداهای تازه شنیده شوند، تجربه‌های متفاوت در کنار یکدیگر قرار گیرند و نسل جوان فیلم‌ساز، جهان خود را با زبان تصویر روایت کند. اینجا، فیلم کوتاه تنها عرصه نمایش آثار نیست؛ میدان گفت‌وگو، مواجهه اندیشه‌ها و آزمودن امکان‌های تازه سینماست.

در این شماره

- ۲ روایت ما
- ۳ نمایش گنجینه‌ای از فیلم‌ها ...
- ۴ هفت ویژگی جشنواره امسال ...
- ۵ ظرفیت گفتمان سینمایی جشنواره
- ۶ ویژگی‌های فیلم خوب ...

برای ایران

حمایت از آینده سینمای کوتاه

سینمای کوتاه ایران ظرفیت رشد و حضور جهانی دارد، اما برای تحقق این ظرفیت باید از فیلم‌سازان جوان حمایت کرد، کیفیت روایت را جدی گرفت و آثار را در داخل کشور نیز به اندازه کافی دید و نقد کرد. این خلاصه‌ای از محتوای سخنان دبیر جشنواره در نشست خبری بود. تولید آثار جدید، برگزاری طرح‌های پیچینگ منطقه‌ای و پیگیری تمدید اعتبار جشنواره برای معرفی آثار به آکادمی اسکار از دیگر موضوعات مطرح‌شده بود.

ادامه در صفحه ۲

خلق زبانی تازه برای روایت جنگ

در جشنواره امسال، جنگ به عنوان موضوعی فرهنگی و روایی و نیز عاملی مؤثر در بخشی از برنامه‌های اصلی جشنواره مطرح شده است.

ادامه در صفحه ۴

بازگشت به «خانه اول»

صفحه ۶

آینده فیلمسازی که امید را رها نکردند

صفحه ۶

ظرفیت تبدیل جشنواره به گفتمان سینمایی

صفحه ۵

از نصرت کریمی تا ابراهیم گلستان

صفحه ۳

43
TEHRAN

بولتن روزانه
تهران ۴۳
43rd Tehran International
Short Film Festival

روایت‌ها به هم می‌رسند...

شماره ۱ | شنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۵ | ۱۶ اکتبر ۲۰۲۶ | چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

روایت ما

از اندیشه ایرانی تا روایت جهانی

سعید اصغرزاده | هر جشنواره، پیش از آنکه گردهمایی فیلم‌ها باشد، فرصتی است برای دوباره دیدن جهان؛ با چشم‌هایی تازه، پرسش‌هایی نو و روایت‌هایی که از دل تجربه‌های انسانی سر برمی‌آورند.

فیلم کوتاه، هنر کشف لحظه‌هاست؛ هنری که می‌تواند در چند دقیقه، جهانی را پیش چشم ما بگشاید، پرسشی را در ذهنمان ماندگار کند و از دریچه‌ای کوچک، به افقی بزرگ راه ببرد.

چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، بار دیگر فرصتی فراهم آورده است تا صداهای تازه شنیده شوند، تجربه‌های متفاوت در کنار یکدیگر قرار گیرند و نسل جوان فیلم‌ساز، جهان خود را با زبان تصویر روایت کند. اینجا، فیلم کوتاه تنها عرصه نمایش آثار نیست؛ میدان گفت‌وگو، مواجهه اندیشه‌ها و آزمودن امکان‌های تازه سینماست.

شعار جشنواره، «اندیشه ایرانی، روایت جهانی»، یادآور این حقیقت است که ریشه داشتن در فرهنگ و زیست‌بوم خویش، نه مانعی برای ارتباط با جهان، که می‌تواند سرچشمه اصالت و تمایز در روایت باشد. روایت جهانی، الزاماً به معنای سخن گفتن از موضوعاتی دور از خویش نیست؛ گاه صادقانه‌ترین روایت از یک کوچه، یک خانواده، یک دغدغه شخصی یا یک تجربه بومی، به عمیق‌ترین لایه‌های مشترک انسانی راه می‌برد.

این بولتن روزانه، قرار است در کنار روایت لحظه‌های جشنواره، دریچه‌ای باشد به پشت صحنه اندیشه‌ها، گفت‌وگوها، تجربه‌ها و امیدهایی که در این روزها در جریان‌اند؛ فرصتی برای ثبت آنچه شاید در هیاهوی نمایش‌ها از نظر دور بماند، اما بخشی از حافظه فرهنگی این رویداد را شکل می‌دهد.

در روزهای پیش رو، به تماشای فیلم‌ها می‌نشینیم، با فیلم‌سازان گفت‌وگو می‌کنیم، پرسش می‌کنیم و از تفاوت‌ها می‌آموزیم. باور داریم آینده سینما، نه فقط در ساخته شدن فیلم‌های بیشتر، بلکه در امکان تجربه کردن، آزادانه اندیشیدن، مسئولانه روایت کردن و شنیده شدن صداهای گوناگون شکل می‌گیرد.

به جشنواره خوش آمدید؛ به ضیافت تصویرها، اندیشه‌ها و روایت‌هایی که از ایران آغاز می‌شوند و چشم به جهان دارند.

«بسم الله الرحمن الرحيم

ایران، سرزمین مردمانی است که در طول تاریخ، در سایه فرهنگ اصیل و تمدن درخشان خود، در عرصه علم و هنر همواره نقش‌آفرین بوده‌اند و حاصل تلاش و خلاقیت نسل‌های پی‌درپی را به میراثی ماندگار برای آیندگان تبدیل کرده‌اند. امروز نیز این مسیر در اندیشه نسل جدید ادامه دارد. سینما یکی از مهم‌ترین زبان‌های روایت این زندگی و این فرهنگ است؛ زبانی که می‌تواند آنچه را که مردم می‌بینند، تجربه می‌کنند و برای آینده خود می‌خواهند، به تصویر بکشد و با دیگران به اشتراک بگذارد.

فیلم کوتاه، با فرصت و امکانی که برای نگاه‌های تازه، تجربه‌های نو و روایت‌های خلاقانه فراهم می‌کند، بخشی از واقعیت امروز ایران و جهان را صادقانه و هنرمندانه روایت می‌کند. جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، فرصتی ارزشمند برای گردهم آمدن این نگاه‌ها و گفت‌وگو میان سینماگران ایران و جهان است و زمینه‌ای برای شناخت بیشتر ملت‌ها از یکدیگر و نزدیک‌تر شدن انسان‌ها از مسیر هنر و فرهنگ فراهم می‌آورد.

امروز بیش از همیشه به هنر و روایت‌هایی نیاز داریم که انسان‌ها را به یکدیگر نزدیک کنند، زمینه گفت‌وگو و درک متقابل را فراهم آورند و امید، همدلی و امکان ساختن آینده‌ای بهتر را در متن زندگی مردم جست‌وجو کنند. فیلم کوتاه، با صمیمیت و جسارتی که در روایت دارد، صدای نسل امروز و نگاه آنان به جهان و آینده است.

برگزاری چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران را به همه هنرمندان، سینماگران، جوانان خلاق و مهمانان این جشنواره فرهنگی و هنری خوشامد می‌گوییم و برای این رویداد، روزهایی سرشار از خلاقیت، گفت‌وگو و تجربه‌های تازه آرزو می‌کنم.»

مسعود پزشکیان

رئیس‌جمهوری اسلامی ایران

در نشست خبری دبیر چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، چه گذشت؟

حمایت همه‌جانبه از آینده سینمای کوتاه

سینمای کوتاه ایران ظرفیت رشد و حضور جهانی دارد، اما برای تحقق این ظرفیت باید از فیلم‌سازان جوان حمایت کرد، کیفیت روایت را جدی گرفت و آثار را در داخل کشور نیز به اندازه کافی دید و نقد کرد. این خلاصه‌ای از محتوای سخنان دبیر جشنواره در یک نشست خبری است.

بهروز شعیبی، دبیر چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، در نشست خبری روز ۱۹ مهر ۱۴۰۵ در پردیس ملت، بر چند محور اصلی تأکید کرد:

- رشد فیلم کوتاه: بیش از ۲۶۰۰ اثر به جشنواره رسیده و کیفیت آثار، به‌ویژه فیلم‌های اول و پویانمایی، رشد داشته است.
- حمایت از فیلم‌سازان شهرستانی: ۷۴ درصد آثار رسیده متعلق به فیلم‌سازان استان‌ها و ۲۶ درصد متعلق به تهران بوده است.
- هوش مصنوعی: این فناوری باید ابزار فیلم‌سازی باشد، نه هدف؛ قصه، درام، محتوا و تکنیک همچنان اهمیت اساسی دارند.
- آزادی روایت: به گفته او، برای موضوعات از پیش کلیدواژه تعیین نمی‌شود و روایت فیلم‌سازان محترم است؛ البته مسئولیت فرهنگی در قبال مخاطب نیز اهمیت دارد.
- جنگ و هویت ایرانی: او از بازتاب تجربه جنگ در آثار و توجه جشنواره به بازخوانی داشته‌های فرهنگی ایران سخن گفت.
- حمایت از آینده سینمای کوتاه: تولید آثار جدید، برگزاری طرح‌های پویانمایی و پیگیری تمدید اعتبار جشنواره برای معرفی آثار به آکادمی اسکار از دیگر موضوعات مطرح‌شده بود.

43
TEHRAN

بولتن روزانه
تهران ۴۳
43rd Tehran International
Short Film Festival

روایت‌ها به هم می‌رسند...

شماره ۱ | شنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۵ | ۱۶ اکتبر ۲۰۲۶ | چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

افتتاحیه‌ای با یاد بهرام بیضایی

بازگشت «عمو سیبیلو» به قاب سینما

چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران با یاد بهرام بیضایی، مردی که تصویر را به اندیشه و روایت را به حافظه یک ملت پیوند زد، آغاز شد.

یاد بیضایی، یاد سینمایی است که به تصویر بسنده نمی‌کند؛ می‌اندیشد، پرسش می‌سازد و مخاطب را به تأمل فرامی‌خواند. او به ما یادآوری می‌کند که ریشه داشتن در فرهنگ ایرانی، نه به معنای تکرار روایت‌های آشنا، بلکه به معنای بازخوانی خلاقانه میراثی است که هنوز ظرفیت کشف و تفسیر دارد.

جشنواره فیلم کوتاه، به‌عنوان میدان حضور صداهای تازه و تجربه‌های جسورانه، می‌تواند فرصتی برای پیوند میان این میراث فکری و نسل امروز باشد؛ نسلی که با زبان تصویر، دغدغه‌های زمانه خود را روایت می‌کند و در جست‌وجوی راهی برای گفت‌وگو با جهان است.

شاید یکی از مهم‌ترین درس‌های سینمای بیضایی برای فیلم‌سازان جوان، جدی گرفتن روایت باشد؛ شناخت ریشه‌ها، استقلال در اندیشیدن و شجاعت در انتخاب زاویه دیدی که جهان را از منظری تازه آشکار کند.

«عمو سیبیلو» با همکاری فیلمخانه ملی ایران و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ایران صبح امروز ساعت ۱۱ در سالن‌های شماره یک و نه پردیس سینما گالری ملت برای علاقمندان روی پرده می‌رود و با نمایش آن در سالن‌های یاد شده، چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به طور رسمی گشایش می‌یابد. همچنین نوبت سوم نمایش این فیلم عصر امروز در آغاز سانس ۱۸:۳۰ سالن ۱۱ پردیس سینما گالری ملت خواهد بود.

یکی از خوانش‌های قابل‌تأمل فیلم، دیدن آن به‌عنوان روایتی درباره مناسبات قدرت است. درگیری بر سر بازی و سروصدا، به‌تدریج از یک اختلاف روزمره فراتر می‌رود و به مسئله‌ای درباره حدود اختیار بزرگسالان در برابر کودکان تبدیل می‌شود. در روایت فیلم، رفتارهایی مانند پاره کردن توپ و آب ریختن بر سر بچه‌ها، تنش را تشدید می‌کند و سرانجام آسیب دیدن یکی از کودکان، پیامد جدی این تقابل را آشکار می‌سازد. از این منظر، «عمو سیبیلو» را می‌توان تمثیلی کوچک از جامعه‌ای دانست که در آن، صاحب قدرت ممکن است خواسته خود را به‌جای قاعده عمومی بنشاند.

خاطره‌بازی در جشنواره چهل و سوم تهران؛
فیلم‌های کوتاه تصحیح رنگ شده
گنجینه فیلمخانه ملی مرور می‌شوند

نمایش گنجینه‌ای از فیلم‌ها و انیمیشن‌های کوتاه ایرانی

از نصرت کریمی تا ابراهیم گلستان

منتخبی از فیلم‌ها و انیمیشن‌های کوتاه و تصحیح‌رنگ‌شده گنجینه فیلمخانه ملی ایران در قالب چند برنامه ویژه، در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به نمایش درمی‌آید.

نمایش منتخبی از انیمیشن ایرانی دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ خورشیدی

در برنامه نمایش انیمیشن‌های ایرانی، شش اثر از فیلم‌سازان پیشگام این عرصه به نمایش درمی‌آید. این مجموعه شامل انیمیشن‌های «زندگی» به کارگردانی نصرت کریمی محصول سال (۱۳۴۶)، «گل و بلبل» به کارگردانی فریدون فرشباغ محصول سال (۱۳۴۶)، «ماهی طلایی» فیلمبردار اسدالله کفافی محصول (۱۳۴۹)، «بهترین دوست شما» به کارگردانی دلارا رسولی، محصول (۱۳۵۰)، «نارنج و ترنج» به کارگردانی اسفندیار احمدیه، محصول (۱۳۵۰) و «ارزش هر چیز» به کارگردانی دلارا رسولی، محصول (۱۳۵۱) است.

نمایش آثار کوتاه شاخص در سه برنامه ویژه

در برنامه «چند فیلم کوتاه از فیلم‌سازان سینمای ایران (۱)»، پنج اثر از فیلم‌سازان ایرانی به نمایش درمی‌آید. این آثار شامل «جلد مار» به کارگردانی هژیر داریوش، محصول (۱۳۴۱)، «ریتم» به کارگردانی منوچهر طیب، محصول (۱۳۴۲)، «فجر طولانی» به کارگردانی احمد فاروقی قاجار، محصول (۱۳۴۴)، «آوایی که عتیقه می‌شود» به کارگردانی خسرو سینایی، محصول (۱۳۴۶) و «شیراز» به کارگردانی هوشنگ شفتی، محصول (۱۳۵۰) است.

در برنامه دوم با عنوان «چند فیلم کوتاه از فیلم‌سازان سینمای ایران (۲)»، سه فیلم کوتاه «قلق» به کارگردانی پرویز امیرافشاری، محصول (۱۳۶۲)، «طوق سرخ» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا، محصول (۱۳۶۴) و «کندگان» به

کارگردانی بزرگمهر رفیعا، محصول (۱۳۴۶) به نمایش درمی‌آیند.

همچنین در برنامه سوم با عنوان «چند فیلم کوتاه از فیلم‌سازان سینمای ایران (۳)»، سه فیلم «یک صبح پرماجرا» به کارگردانی تورج منصوری، محصول ۱۳۶۷، «سال تحویل» به کارگردانی حمید جبلی، محصول (۱۳۷۱) و «دست‌ها» به کارگردانی ناصر هاشمی، محصول ۱۳۷۱ روی پرده می‌روند.

مروری بر آثار به نمایش درآمده در دوره گذشته جشنواره

در ادامه این برنامه، منتخبی از فیلم‌های به نمایش درآمده در چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران نیز در قالب یک مجموعه ویژه اکران خواهد شد.

این مجموعه شامل انیمیشن‌های «موش و گربه» به کارگردانی اسفندیار احمدیه، محصول (۱۳۳۹)، «اردک حسود» به کارگردانی اسفندیار احمدیه، محصول (۱۳۴۹) است. «خوشه گندم» به کارگردانی اسفندیار احمدیه، محصول (۱۳۴۱)، «موش با اراده» به کارگردانی جعفر تجارتچی، محصول (۱۳۴۱)، «لاک‌پشت و مرغابی‌ها» به کارگردانی جعفر تجارتچی، محصول (۱۳۴۲)، «مرغ ماهی‌خوار» به کارگردانی جعفر تجارتچی، محصول (۱۳۴۳) است.

و همچنین فیلم‌های کوتاه «خواستگاری» به کارگردانی ابراهیم گلستان، محصول (۱۳۴۰)، «مسئله» به کارگردانی بهرام ری‌پور، محصول (۱۳۵۲) و «عینک» به کارگردانی حسین ترابی، محصول (۱۳۵۵) در این مجموعه به نمایش درمی‌آیند.

43
TEHRAN

بولتن روزانه
تهران ۴۳
43rd Tehran International
Short Film Festival

روایت‌ها به هم می‌رسند...

شماره ۱ | شنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۵ | ۱۶ اکتبر ۲۰۲۶ | چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

نقش جنگ در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

خلق زبانی تازه برای روایت جنگ

در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، جنگ به‌عنوان موضوعی فرهنگی و روایی و نیز عاملی مؤثر بر بخشی از برنامه‌ریزی جشنواره مطرح شده است. در گزارش نشست خبری ۱۹ مهر ۱۴۰۵، دبیر جشنواره درباره تأثیر تجربه جنگ بر جهت‌گیری موضوعی و برخی برنامه‌های این دوره توضیح داده است.

۳. حمایت از تولید آثار مرتبط با جنگ

در اظهارات دبیر جشنواره، از برگزاری پیچینگ مرتبط با جنگ به‌صورت آنلاین و با مشارکت فیلم‌سازان ایرانی و خارجی یاد شده است. این اقدام را می‌توان تلاشی برای تبدیل توجه موضوعی جشنواره به حمایت از تولید دانست.

۴. ارزیابی انتقادی: حضور جنگ تا چه اندازه به موفقیت هنری می‌انجامد؟

صرف اختصاص جایزه یا سانس ویژه به جنگ، به‌تنهایی نشان‌دهنده موفقیت هنری نیست. برای ارزیابی دقیق‌تر، می‌توان از معیارهای زیر استفاده کرد:

- کیفیت هنری: آیا فیلم‌ها از کلیشه‌های رایج جنگ فاصله گرفته‌اند؟
- تنوع روایت: آیا تجربه غیرنظامیان، خانواده‌ها، کودکان و پیامدهای روانی و اجتماعی جنگ نیز دیده می‌شود؟
- استقلال فیلم‌ساز: آیا امکان روایت‌های متفاوت و نگاه انتقادی به پیامدهای جنگ وجود دارد؟
- اثرگذاری اجتماعی: آیا آثار به فهم تجربه انسانی جنگ کمک می‌کنند؟
- اعتبار بین‌المللی: آیا روایت‌ها برای مخاطبان خارج از زمینه سیاسی و فرهنگی ایران نیز قابل درک‌اند؟

جمع‌بندی

در چهل و سومین جشنواره فیلم کوتاه تهران، جنگ در سه سطح قابل‌بررسی است: تأثیر بر گفتمان فرهنگی جشنواره، حضور در بخش‌ها و نمایش‌های ویژه، و حمایت از طرح‌های تولیدی مرتبط با جنگ. این موارد بر اساس اظهارات رسمی گزارش‌شده از دبیر جشنواره مطرح شده‌اند. پرسش اساسی برای پژوهش سینمایی این است که آیا جشنواره صرفاً در حال ثبت و بازنمایی رویدادی تاریخی است یا می‌تواند به خلق زبانی تازه برای روایت جنگ، رنج انسانی و پیامدهای آن دست یابد. پاسخ به این پرسش به تحلیل محتوایی و زیبایی‌شناختی آثار نیاز دارد.

۱. جنگ به‌عنوان محور موضوعی

بهرز شعبی، دبیر جشنواره، گفته است که هم‌زمانی تدوین فراخوان با جنگ موسوم به «جنگ رمضان» زمینه‌ای برای بازنگری در داشته‌های فرهنگی و تاریخی ایران فراهم کرد. این نگاه در کنار شعار «اندیشه ایرانی، روایت جهانی» قابل‌بررسی است.

از منظر تحلیل سینمایی، جنگ می‌تواند سه کارکرد داشته باشد:

- ثبت تجربه تاریخی: تبدیل رویدادهای جنگ به روایت‌های تصویری و ثبت تجربه‌های انسانی.
- بازخوانی هویت ملی: پرداختن به مفاهیمی مانند وطن، همبستگی، فقدان و حافظه جمعی.
- گسترش زبان سینمایی: روایت جنگ از مسیر داستان، مستند، پویانمایی و تجربه‌های فرمی متفاوت.

۲. حضور جنگ در ساختار جشنواره

بخش «وطن به روایت من» در گزارش نشست خبری، حضور ۱۸ اثر در این بخش مطرح شده است. این بخش می‌تواند فرصتی برای بررسی نسبت فیلم‌سازان با وطن و تجربه‌های اجتماعی و ملی باشد.

جایزه موضوعی جنگ در بخش «نگاه ملی» جایزه‌ای به فیلم‌های با موضوع جنگ اختصاص یافته است.

نمایش‌های ویژه جنگ رمضان اختصاص چند مجموعه نمایش ویژه به آثار مرتبط با جنگ رمضان. به این ترتیب، جنگ علاوه بر موضوع فیلم‌ها، در برنامه نمایش جشنواره نیز حضور دارد.

موضوع میناب و طرح «قصه‌های مدرسه» شماری از فیلم‌سازان به موضوع میناب پرداخته‌اند و از شرکت‌کنندگان در طرح «قصه‌های مدرسه» خواسته شده آثار خود را به کودکان میناب تقدیم کنند.

۷ ویژگی جشنواره چهل و سوم فیلم کوتاه تهران

ویژگی‌های چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران را می‌توان در چند محور خلاصه کرد.

۱. تأکید بر هویت ایرانی با زبان جهانی
محور اصلی جشنواره، بازتاب فرهنگ، آیین‌ها، تجربه زیسته و هویت ایرانی از طریق روایت‌های خلاقانه است؛ با این هدف که فیلم‌ها از کلیشه‌های رایج فاصله بگیرند و برای مخاطب جهانی نیز قابل ارتباط باشند.

۲. توجه به فیلم‌سازان شهرستانی
یکی از رویکردهای اعلام‌شده، فراهم‌کردن فرصت برای فیلم‌سازان استان‌های مختلف است تا فرهنگ‌ها، اقوام، آیین‌ها و تجربه‌های زیستی مناطق خود را روایت کنند.

۳. رشد آثار و توجه به استعدادهای تازه
در نشست خبری ۱۹ مهر، بهروز شعبی از دریافت بیش از ۲۶۰۰ اثر، افزایش آثار بخش ملی و رشد کیفی آثار فیلم‌اولی‌ها و پویانمایی سخن گفت.

۴. گسترش بخش بین‌الملل و تنوع سینمای جهان

در بخش بین‌الملل، آثار در پنج حوزه داستانی، مستند، تجربی، پویانمایی و هوش مصنوعی انتخاب شده‌اند. برنامه‌های جنبی نیز سینمای زنان، مکزیک، آفریقا، جهان عرب و مدرسه فیلم مسکو را پوشش می‌دهند.

۵. ورود جدی‌تر هوش مصنوعی به سینمای کوتاه

اختصاص بخش مشخص به فیلم‌های مرتبط با هوش مصنوعی، از ویژگی‌های قابل‌توجه این دوره است و امکان مواجهه با تجربه‌های تازه در تولید و روایت سینمایی را فراهم می‌کند.

۶. پیوند سینما و ادبیات

بخش ویژه «کتاب و سینما» با محور اقتباس، کتاب‌خوانی و صنعت نشر، زمینه‌ای برای پیوند میان ادبیات و فیلم کوتاه ایجاد می‌کند.

۷. تأکید بر آزادی روایت فیلم‌ساز

شعبی در نشست خبری تأکید کرد که برای موضوعات فیلم‌ها از پیش محدودیت یا کلیدواژه تعیین نمی‌شود و روایت فیلم‌ساز اهمیت دارد. این رویکرد، دست‌کم در سطح اعلام سیاست جشنواره، بر تنوع موضوعی و خلاقیت تأکید می‌کند.

تمایز بالقوه جشنواره چهل و سوم در تلاش برای پیوند سه حوزه هویت ایرانی، تجربه‌های نوین سینمایی و گفت‌وگوی بین‌المللی است.

43
TEHRAN

بولتن روزانه
تهران ۴۳
43rd Tehran International
Short Film Festival

روایت‌ها به هم می‌رسند...

شماره ۱ | شنبه ۲۵ مهر ۱۴۰۵ | ۱۶ اکتبر ۲۰۲۶ | چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

جدول بیست‌نشست تخصصی (۲۰-۴۳)

۲۰ تا ۱۸:۳۰	۱۸:۳۰ تا ۱۹:۳۰	۱۹:۳۰ تا ۲۰:۳۰	۲۰:۳۰ تا ۲۱:۳۰	شنبه ۲۵ مهر
معبار و عیار بررسی عکس ساعده نیک‌ذات - فاطمه بهودی مسعود اشتری	معبار و عیار بررسی فیلم تجربی سعید پوراسماعیلی - محسن آقازار روناک راجی	ریشه‌های نورپردازی در سینمای ایران علیرضا زرین‌دست	سینما و تجربه زیسته سعید رحمانی	
عکاسی بدون مرز و مستند اجتماعی آلفرد بهقوبزاده - مهدی آشنا	معبار و عیار بررسی فیلم داستانی داوران بخش داستانی	از تماشا تا خوانش فیلم مهرداد دانش	هوش مصنوعی در تولید فیلم امیر سحرخیز	یکشنبه ۲۶ مهر
بیشتر، بهتر نیست: هنر حذف در تدوین عباس کجوری	سهل و متنوع بودن اقتباس از آثار ادبیات کلاسیک فارسی مهری بهفر	سینما و هوش مصنوعی: وقتی ماشین‌ها رویه‌های فیلمسازی را بازتولیدی می‌کنند یونس شکرخواه	معبار و عیار بررسی فیلم پویانمایی بهروز غریب‌پور - رامک امین‌کافمی عباس جلالی بکتا	دوشنبه ۲۷ مهر
معبار و عیار بررسی فیلم بین‌المللی داوران بخش بین‌المل	معبار و عیار بررسی فیلم اقتباسی حسین مهکام احمدعلی سجادی صدر	فیلمسازی به شیوهی همبستگی حسین سانپور	فلسفه و زیبایی‌شناسی فیلم رامین حیدری فاروقی	سه‌شنبه ۲۸ مهر
دادوستد سینما و شهر عبدالجبار کاکایی	معبار و عیار بررسی فیلم مستند محمد شکریانیا - محمدعلی فارسی محمدرضا فرطوسی	تولید دیالوگ بهمنیاره اجرای نمایش فریدون صدیقی	سینما و رسانه: شباهت‌ها و تفاوت‌ها عباس عیدی	چهارشنبه ۲۹ مهر

نشست‌های تخصصی چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

ظرفیت تبدیل جشنواره به گفتمان سینمایی

نشست‌های تخصصی چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران را باید از زاویه‌ای فراتر از برنامه‌های جانبی جشنواره بررسی کرد. اهمیت این نشست‌ها در آن است که جشنواره را از یک رویداد صرفاً نمایشی به فضایی برای یادگیری، تبادل تجربه، نقد سینما و شکل‌گیری ارتباط میان نسل‌های مختلف فیلم‌سازان تبدیل می‌کنند.

برای ارزیابی دقیق ویژگی‌های دوره چهل و سوم، باید میان دو موضوع تفاوت گذاشت: ویژگی‌های عمومی نشست‌های تخصصی و ویژگی‌هایی که مشخصاً در برنامه رسمی همین دوره اعلام شده‌اند.

دهمین دوره سلسله نشست‌های تخصصی جشنواره با عنوان «(۲۰-۴۳)» طراحی شده است. مهم‌ترین ویژگی‌های اعلام‌شده عبارت‌اند از:

۱. گستردگی برنامه آموزشی
برگزاری ۲۰ نشست تخصصی طی پنج روز، از ۲۵ تا ۲۹ مهر ۱۴۰۵، هر روز از ساعت ۱۱ تا ۲۰؛ برنامه‌ای فشرده با حضور استادان، صاحب‌نظران و چهره‌های سینمایی.

۲. پیوند آموزش با تجربه حرفه‌ای
حضور متخصصان سینما می‌تواند فرصتی برای انتقال تجربه از فعالان حرفه‌ای به فیلم‌سازان جوان و هنرجویان فراهم کند؛ البته میزان تحقق این هدف به محتوای هر نشست و امکان گفت‌وگوی مستقیم بستگی دارد.

۳. امکان حضور مستمر مخاطبان
پیش‌بینی کارت ویژه برای مجموعه نشست‌ها و کارت تک‌نشست، دو شیوه برای مشارکت مخاطبان است. برای کارت ویژه نیز گواهی حضور در صورت شرکت کامل در دست‌کم ۱۵ نشست در نظر گرفته شده است.

۴. ظرفیت تبدیل جشنواره به فضای گفت‌وگوی سینمایی
نشست‌های تخصصی می‌توانند مکمل نمایش فیلم‌ها باشند؛ یعنی مخاطب فقط تماشاگر اثر نباشد، بلکه درباره شیوه روایت، انتخاب‌های هنری و مسائل

حرفه‌ای سینما نیز بحث کند. این مورد یک ظرفیت تحلیلی است، نه لزوماً نتیجه‌ای که از پیش اثبات شده باشد.

اهمیت این نشست‌ها برای سینمای کوتاه

ارزش اصلی مجموعه «(۲۰-۴۳)» را باید در سه سطح سنجید:

- برای فیلم‌ساز جوان: آیا دانش کاربردی و امکان ارتباط با متخصصان فراهم می‌شود؟
- برای جشنواره: آیا نشست‌ها به گفت‌وگوی انتقادی و تبادل تجربه منجر می‌شوند یا صرفاً سخنرانی‌هایی یک‌طرفه‌اند؟
- برای انجمن سینمای جوانان ایران: آیا حاصل این برنامه‌ها به آموزش مستمر، شبکه‌سازی حرفه‌ای و حمایت از پروژه‌های تازه تبدیل می‌شود؟

۳. پیوند با رؤیاهای نسل جوان

مفهوم پرواز در مجموعه پوسترهای این دوره، به‌عنوان نمادی از رؤیاهای بلندپروازی‌ها و اشتیاق فیلم‌سازان جوان مطرح شده است.

۴. هماهنگی با شعار جشنواره

«اندیشه ایرانی؛ روایت جهانی» می‌تواند در نسبت میان یک نشانه ساده و معنایی فراتر از مرزهای فرهنگی خوانده شود: تصویری با ریشه‌ای قابل‌تأمل در تجربه ایرانی که امکان برداشت انسانی و جهانی نیز دارد.

نقد و ارزیابی هنری پوستر

یک نقد مهم نیز وجود دارد: پرواز و کبوتر، نمادهایی آشنا هستند. بنابراین موفقیت هنری پوستر صرفاً به انتخاب این نمادها وابسته نیست؛ بلکه به کیفیت رابطه میان دست، سایه، فضای خالی و مفهوم موردنظر بستگی دارد. ظرفیت اصلی پوستر چهل و سوم در تبدیل یک تصویر ساده به استعاره‌ای از رؤیای فیلم‌ساز جوان است؛ رؤیایی که از یک ایده آغاز می‌شود و می‌خواهد به جهان برسد. این خوانش با شعار جشنواره هم‌راستا است.

پوستر جشنواره فیلم کوتاه به ما چه می‌گوید؟

پوستر چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران را می‌توان از دو منظر بررسی کرد: ویژگی‌های اعلام‌شده در طراحی و معنای نمادین عناصر آن. پوسترها با طراحی بهرام جوانبخت و مدیریت هنری امراالله فرهادی ارائه شده‌اند و رویکرد جشنواره «اندیشه ایرانی؛ روایت جهانی» است.

مهم‌ترین ویژگی‌های پوستر

۱. نمادپردازی با مفهوم پرواز

در پوستر اصلی، دستی با انگشت اشاره برافراشته و سایه کبوتری در آستانه پرواز دیده می‌شود. این ترکیب را می‌توان استعاره‌ای از آرزو، رهایی، امید و میل به عبور از محدودیت‌ها دانست.

۲. ایجاز بصری

استفاده از چند عنصر محدود و زمینه‌ای روشن، توجه را به رابطه میان دست و سایه معطوف می‌کند. این سادگی می‌تواند با ماهیت سینمای کوتاه، یعنی بیان معنایی گسترده در قالبی فشرده، ارتباط برقرار کند.

گفت‌وگو با مهدی جعفری، درباره پنج دهه فعالیت انجمن بازگشت به «خانه اول»

◀ نیم قرن با فیلم کوتاه

مهدی جعفری، کارگردان و مدیر فیلمبرداری، از جمله سینماگرانی است که در نوجوانی وارد انجمن شد و تجربه زیسته‌اش در این مجموعه، بخش مهمی از مسیر حرفه‌ای او را شکل داده است. او در این گفت‌وگو با مرور خاطرات خود از دفتر نجف‌آباد، درباره تفاوت نسل‌های گذشته و امروز، جایگاه انجمن در آموزش و تولید، نسبت آن با آموزشگاه‌های خصوصی، ضرورت حفظ استقلال فیلم کوتاه، نقش حمایت دولتی، هویت بصری انجمن و مهم‌ترین خلأ امروز سینمای کوتاه سخن می‌گوید.

او می‌گوید: من سال ۱۳۶۴ وارد انجمن شدم و تازه متوجه شدم ۴۱ سال از ورودم به انجمن گذشته است. خودم اصلاً باورم نمی‌شد؛ چون هیچ‌وقت در زندگی‌ام عادت نداشتم بشمارم چند سال از یک اتفاق گذشته است.

یکی از ویژگی‌های انجمن این بود که از نوجوان‌ها شروع می‌کرد. شاید امروز این اتفاق به گستردگی دهه ۶۰ نباشد، اما این ویژگی همچنان در ذات انجمن وجود دارد.

من در اهواز به دنیا آمدم و بزرگ شدم. جنگ که شروع شد، مثل بسیاری از بچه‌ها به شهر دیگری رفتم و ما به نجف‌آباد آمديم. آنجا فعالیت تئاتری داشتیم و به واسطه علاقه‌ای که از کودکی به هنر داشتم، ابتدا به نوشتن و بعد به تئاتر گرایش پیدا کردم. حدود ۱۴، ۱۵ ساله بودم که یک روز اطلاعی‌ای دیدم مبنی بر اینکه انجمن سینمای جوانان دفتر نجف‌آباد امتحان برگزار می‌کند و عضو می‌گیرد.

چند کتاب سینمایی برای خودم خوانده بودم و به سینما علاقه داشتم. امتحان دادم و پذیرفته شدیم. آنجا بود که با دوستانی که همراه هم بودیم، شروع به کار کردیم.

جعفری می‌افزاید: واقعاً نفهمیدیم چه زمانی انجمن تبدیل شد به «خانه اول» ما. کار می‌کردیم؛ چه فیلم خودمان بود و چه فیلم دیگری. یک ارتباط تنگاتنگ و صمیمانه میان ما شکل گرفته بود. گاهی ساعت سه نصف شب مشغول صداگذاری بودیم و بعد می‌گفتیم حالا ساعت چهار صبح قطور به خانه برگردیم؟ بعضی وقت‌ها همان‌جا می‌خوابیدیم و صبح به خانه می‌رفتیم.

این مدل زیست هنری برای ما شکل گرفته بود. آن زمان نه موبایلی وجود داشت، نه فضای مجازی و نه ما از جهان سینما و اتفاقاتی که در ایران و دنیا رخ می‌داد، اطلاعات گسترده‌ای داشتیم. همین محدودیت‌ها باعث می‌شد انجمن برای ما فقط یک کلاس یا مرکز آموزشی نباشد؛ یک فضای زیستی و فرهنگی بود.

از طرف دیگر، جشنواره‌ها باعث شدند این خانواده کوچک از یک دفتر به کل کشور گسترش پیدا کند. ما وقتی در جشنواره سراسری شرکت می‌کردیم، تازه متوجه می‌شدیم فقط ما نیستیم و بچه‌های دیگری هم در شهرهای مختلف فیلم می‌سازند.

ارتباط‌هایی میان بچه‌های نجف‌آباد، اصفهان، همدان، مشهد و شهرهای دیگر شکل گرفت. یک خانواده کوچک شهرستانی، کم‌کم تبدیل شد به یک خانواده بزرگ در سراسر کشور.

اسما ابراهیم‌زادگان: فیلم خوب الزاماً به پروداکشن و عوامل حرفه‌ای وابسته نیست

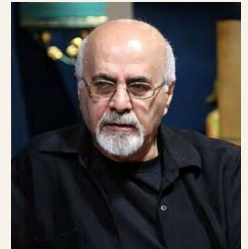

اسما ابراهیم‌زادگان عضو هیات انتخاب بخش داستانی چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران معتقد است استاندارد بودن و خوب بودن یک فیلم بیش از هر چیز به دانش و تسلط فیلمساز و عوامل وابسته است.

اسما ابراهیم‌زادگان، در پاسخ به این تصور که استاندارد بودن و کیفیت یک فیلم الزاماً به حرفه‌ای بودن عوامل یا برخورداری از تولید بزرگ و پرهزینه وابسته نیست، تأکید کرد: در حرفه‌ای بودن یک اثر اینکه عوامل شناخته‌شده‌ای پشت فیلم باشند، ملاک نیست. بسیاری از فیلم‌های بلند با وجود برخورداری از گروه حرفه‌ای و امکانات تولید مناسب، نمی‌توانند فیلم خوبی باشند.

ابراهیم‌زادگان ادامه داد: در فیلم کوتاه نیز همین نگاه را باید در نظر گرفت. اینکه چه کسی پشت دوربین است، اهمیت تعیین‌کننده‌ای ندارد. حتی در سال‌های اخیر حضور بازیگران سینما و تئاتر در فیلم‌های کوتاه بیشتر شده، اما این مساله نیز ارتباطی با حرفه‌ای بودن به معنای شناخته‌شدن عوامل در بازار کار ندارد. استاندارد یک فیلم را نمی‌توان صرفاً با توجه به نام عوامل یا کست آن ارزیابی کرد.

بهروز غریب‌پور: برای آینده همه فیلمسازانی که امید را رها نکردند و دست از کار نکشیدند

بهروز غریب‌پور، داور و عضو هیات انتخاب آثار پویانمایی چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، گفت در انتخاب فیلم‌های انیمیشن سعی کردیم به آینده فکر کنیم. اینکه باید تعدادی از فیلمسازان جوان را ببینیم و به آن‌ها فرصت رشد بدهیم؛ کسانی که شاید چند سال دیگر وارد میانسالی شوند و بخش مهمی از سینمای انیمیشن را شکل دهند.

این استاد تئاتر درباره آثار حاضر در جشنواره و امکان کشف استعدادهاى تازه نیز گفت: پیشنهاد کردم بعد از پایان جشنواره، آن دسته از جوانانی را که احساس می‌کنیم استعداد ویژه‌ای دارند، شناسایی کنیم و به آن‌ها فرصت بیشتری بدهیم. حتی اگر لازم باشد به آن‌ها جایزه، تندیس یا حمایت مالی داده شود. مهم این است که این افراد را رها نکنیم و بخشی از ذهنشان را متوجه گنجینه فرهنگی خودمان کنیم.

او افزود: ما در همه حوزه‌ها با یک مشکل مواجه هستیم؛ در تئاتر، موسیقی، سینما و ادبیات داستانی. همه رویکردمان جشنواره‌ها شده است. فیلمساز می‌خواهد هرچه سریع‌تر تندیس را بگیرد و عکس یادگاری بیاندازد، اما بعد از آن چه؟ اگر قرار است سینمایی ماندگار داشته باشیم، باید برای آینده برنامه‌ریزی کنیم.

غریب‌پور درباره تجربه انتخاب آثار پویانمایی در جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت: اگرچه ممکن است در فرآیند انتخاب آثار اختلاف نظرهایی رخ دهد، اما در نهایت به نفع آینده با یکدیگر به توافق رسیدیم. برای من همین که در شرایطی که عده‌ای از ناامیدی و مهاجرت صحبت می‌کنند، گروهی در نقاط مختلف کشور با صبوری فیلم انیمیشن تولید کرده‌اند، ارزشمند است.

بولتن روزانه چهل و سومین جشنواره فیلم کوتاه تهران

مدیر مسئول: بهروز شعبی

زیر نظر: رکسانا قهقرایی

سرمدیر: سعید اصغرزاده

طراح گرافیک: سهیل شعریاف، پانیذ میرزایی

روابط عمومی انجمن سینمای جوانان ایران

تحریریه: زهره کردلو، آیدا خدادوست،
عطیه مودن، زهرا منصوری، ولی‌الله
منصوریان، فاطمه دیوان‌دری، عطیه
محلوجی، مهسا بهادری
عکاسان: کامیار خطیبی، الهه کریمی
امین سروری، فاطمه عموزاد، بهاره
اسدی، مهرگان سلیمانی

